

Sygn. akt III K 1175/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

przy udziale Jacka Kowalskiego – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach: 27 marca 2015 r., 14 maja 2015 r.

sprawy:

D. T.

urodz. (...) w W.

syna W., B. z domu T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 listopada 2014 r. w W. woj. (...) kierował samochodem marki S. (...) o nr. rej. (...) w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu I. 0,28 mg/l, II. 0,28 mg/l, III. 0,24 mg/l w wydychanym powietrzu,

to jest o przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego D. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym iż przyjmuje, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu 0,28 mg/l w wydychanym powietrzu, to jest występku z art. 178a § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych,

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) od dnia 21 listopada 2014 r. do dnia 14 maja 2015 r.,

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania i wymierza mu opłatę w wysokości 120 złotych.

Sygnatura akt III K 1175/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Oskarżony D. T. zamieszkuje w W. przy ul. (...). W dniu 21 listopada 2014r. oskarżony po powrocie do domu około godz. 16.00 spożywał alkohol w postaci grzanego piwa. Około godziny 17.00 oskarżony wsiadł do swojego samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) i udał się do dzielnicy B. po córkę przebywającą na pływalni. W drodze powrotnej jadąc ulicą (...) o godzinie 18.35 oskarżony D. T. został zatrzymany do kontroli drogowej. Przyczyną zatrzymania pojazdu była nadmierna prędkość wynosząca 72 km/h. W trakcie kontroli wobec podejrzenia co do stanu trzeźwości kierującego z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu przeprowadzono wobec oskarżonego badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) nr fabryczny (...). Urządzenie to posiada świadectwo wzorcowania wydane w dniu 2 września 2014r. z zalecanym terminem następnego badania na dzień 1 marca 2015r. Kalibracja tego urządzenia została przeprowadzona w dniu 1.09.2014r. Z uwagi na wydychaną przez oskarżonego w trakcie przeprowadzania badania zbyt małą ilość powietrza podczas pierwszego badania wykonano 5 prób, z których pierwsze cztery wykazywały błąd ZMIP – zbyt mała ilość powietrza, przy drugim badaniu wykonano 2 próby, z których pierwsza zakończona była tym samym błędem. W wyniku przeprowadzonego badania u oskarżonego D. T. stwierdzono o godz. 18.40 -0,28 mg/l, o godz. 18.57 -0,28 mg/l a o godz. 19.13 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W trakcie wykonywania badań oskarżony odmówił podania funkcjonariuszowi Policji ilości, jakości oraz czasu spożytego alkoholu.

Dowód:

- notatka urzędowa /k- 1/
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz z wydrukami /k- 2/
- świadectwo wzorcowania /k- 17/
- zeznania świadka K. A. /k- 16, 72/
- wyjaśnienia oskarżonego D. T. /k- 40-41/

W chwili przeprowadzenia badania oskarżony D. T. znajdował się w fazie eliminacji alkoholu.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. /k- 61-62/
- ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. /k- 73-74/

D. T. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 marca 2015r. został ukarany za wykroczenie z art. 92 a kw popełnione w dniu 21 listopada 2014r. w W. przy ul. (...) na karę 300 złotych grzywny.

Dowód:

- wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 marca 2015r./ akta III W 32/15 załączone do niniejszej sprawy/

Oskarżony D. T. był dotychczas karany sądownie za czyn z art. 286§1 kk.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego /k- 12/

Oskarżony D. T. słuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Słuchany przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w rozmowie z Policjantem nie wskazywał, że spożywał alkohol. Oskarżony podał, że tego dnia źle się czuł i po powrocie z pracy około godziny 16.00 zażył zwykle tabletki przeciwbólowe i wypił jedno półlitrowe grzane piwo z miodem. Podał, że żona, która zawiozła córkę na pływalnię zadzwoniła do niego by odebrał dziecko. Podał, że nie czuł alkoholu i choć był osłabiony chorobą uznał, że może pojechać. Oskarżony wskazał, że około godziny 17.00 pojechał po córkę do A. Z. w dzielnicy B. i w trakcie drogi powrotnej został zatrzymany do kontroli drogowej. Oskarżony wskazał, że miał zastrzeżenia co do kontroli ponieważ pierwszy pomiar został zrobiony dopiero za piątym razem a Policjant mówił, że wyskakuje jakiś błąd wobec czego badanie było powtarzane. Oskarżony wskazał: "nie wydaje mi się, że bym po jednym piwie po dwóch godzinach, nawet trzech był wynik adekwatny, że do tego co zostało wykazane".

Oskarżony jest przedstawicielem handlowym, pracuje w firmie (...) z wynagrodzeniem 3200 złotych, ma na utrzymaniu 4 letnią córkę.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego D. T. /k- 9, 40/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego D. T. co do popełnienia zarzucanego jej czynu z modyfikacją wskazaną w pkt I części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują wyjaśnienia samego oskarżonego, zeznania świadka K. A., opinie pisemna i ustna biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B., notatka urzędowa i protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu wraz z wydrukami oraz świadectwo wzorcowania. Dokonując oceny materiału dowodowego sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. A. albowiem są spójne, logiczne i konsekwentne a nadto znajdujące pełne potwierdzenie w opisanej wyżej dokumentacji. Opinie biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. zostały sporządzone w sposób rzetelny w oparciu o cały materiał dowodowy, są pełne i jasne a wnioski z nich wypływające logicznie i przekonująco uzasadnione. Błędy w pkt 10 opinii pisemnej z dnia 20 kwietnia 2015r. w zakresie jednostki pomiarowej co do potencjalnej ilości spożytego alkoholu w postaci wina oraz piwa ilości zostały przez biegłego w opinii ustnej wyjaśnione i są to tego rodzaju omyłki pisarskie, które nie wpływają na ocenę opinii pisemnej. Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń zarówno co do opinii pisemnej jak i co do opinii ustnej biegłego M. B. złożonej na rozprawie głównej w dniu 14 maja 2015r. Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego D. T. sąd uznał je za wiarygodne w części w jakiej znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym wymienionym powyżej, natomiast w zakresie dotyczącym ilości spożytego alkoholu sąd potraktował je jedynie jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Jak wynika z pisemnej i ustnej opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. uzyskane za pomocą analizatora wydechu wyniki badań trzeźwości oskarżonego oraz wyjaśnienia oskarżonego co do czasu spożywania alkoholu wskazują, że w trakcie przeprowadzenia badania trzeźwości trwała faza eliminacji alkoholu, która w przypadku alkoholów niskoprocentowych takich jak piwo rozpoczyna się w przedziale czasu około półtorej godziny po zakończeniu spożycia. Biegły kategorycznie wskazał, że w przypadku spożycia 0,5 litra piwa / jak podawał w swoich wyjaśnieniach oskarżony / najwyższe stężenie alkoholu w organizmie osiągnięte po około półtora godziny od zakończenia spożycia wyniosłoby 0,28 promila - to jest 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wobec czego podawane przez oskarżonego okoliczności co do ilości lub rodzaju alkoholu w dniu 21.11.2014r nie znalazły potwierdzenia w obiektywnych wynikach badań jego trzeźwości. Odnosząc się do wyników badań biegły M. B. wskazał, że opierając się na rzeczywistych stężeniach alkoholu w organizmie i jego nieliniowy charakter dość często zdarzają się sytuacje, że wynik wykonany w terminie późniejszym osiąga takie same wartości jak wynik wykonany wcześniej. Biegły podał, że leki ogólnodostępne przeziębieniowe nie mają wpływu na zawartość alkoholu w organizmie a stan przeziębienia nie ma wpływu na przemiany alkoholu w organizmie.

Oskarżony D. T. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem

środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Definicja stanu trzeźwości zawarta w przepisie art.115§16 kk określa, iż stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi wówczas gdy:

- 1/ zawartość alkoholu we krwi przekracza 0, 5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2/ zawartość alkoholu w 1dm³ wydychanego powietrza przekracza 0, 25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Jak wynika z protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym z dnia 21.11.2014r. oraz załączonych do tegoż 3 wydruków w wyniku przeprowadzonego badania u oskarżonego stwierdzono o godz.18.40 -0, 28 mg/l , o godz. 8.57 -0,28 mg/l a o godz. 19.13 o, 24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem pierwsze dwa ze wskazanych wyników potwierdzają , iż w chwili kierowania pojazdem oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, o którym mowa w przepisie art.115§16 kk . Urządzenie elektroniczne (...), którym wykonano badanie miało aktualną kalibrację w dniu 1.09.2014r. na co wskazują załączone do protokołu wydruki badania oraz aktualne świadectwo wzorcowania ważne do dnia 1 marca 2015r. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Najwyższy rozpoznając kasację Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Okręgowego / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2010 r. IV KK 165/10/ wskazał, że w sytuacji „ braku dowodów pozwalających na zakwestionowanie rzetelności i wiarygodności wykonanych pomiarów, jak też sprawności samego urządzenia pomiarowego, nie istnieje powód podważenia uzyskanego wyniku, a w konsekwencji tego ewentualne odwołanie się do zasady określonej w art. 5 § 2 k.p.k.” . Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy za niezasadne należy uznać odwoływanie się przez oskarżonego i jego obrońcę do okoliczności związanych z wykonaniem 5 prób przy pierwszym badaniu i 2 prób przy drugim badaniu jako tych , które miałyby podważać wiarygodność pomiarów wykonanych wobec oskarżonego. Jak wynika z zeznań świadka K. A.oraz sporządzonego protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzenie (...)wykazywało podczas pierwszych czterech prób przy pierwszym badaniu oraz pierwszej próbie przy drugim badaniu błąd ZMIP – zbyt mała ilość powietrza co oznacza, że nie uzyskano wyniku pomiaru albowiem uzyskano zbyt małą ilość powietrza do tego by urządzenie zweryfikowało stan zawartości alkoholu . Zasada in dubio pro reo , do której odwoływał się obrońca oskarżonego w oparciu o fakt przeprowadzenia wielu prób badania stanu trzeźwości oraz uzyskiwania informacji o zbyt małej ilości powietrza (ZMIP) w niniejszej sprawie nie może mieć zastosowania . Powołana zasada wchodzi w grę wyłącznie wówczas, gdy zaistniały wątpliwości a sąd, pomimo wszelkich starań oraz dokładnego i wyczerpującego postępowania dowodowego powołanych wątpliwości, nie był w stanie usunąć. W tym kontekście brak możliwości uzyskania wyników pomiaru w pierwszych 4 próbach przy pierwszym badaniu i pierwszej próbie przy drugim badaniu w postaci ZMIP w powiązaniu z treścią wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim dotyczą ilości spożytego piwa / które sąd uznał za niewiarygodne z przyczyn opisanych wyżej/, nie mogą stanowić wystarczającego powodu do przyjęcia nierzetelności dokonywanych pomiarów, a w konsekwencji istnienia wątpliwości co do tego, czy oskarżony chwili kierowania pojazdem znajdował się w stanie nietrzeźwości . Dla przyjęcia odpowiedzialności karnej na podstawie art. 178a k.k. istotne jest ustalenie, czy w chwili prowadzenia pojazdu przez oskarżonego poziom stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczał 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu a przeprowadzenie, w wyniku wdmuchiwanie przez oskarżonego zbyt małej ilości powietrza do urządzenia pomiarowego, kilku nieudanych prób poprzedzających próby udane absolutnie nie może prowadzić do przyjęcia w rozpoznawanej sprawie, o prowadzeniu przez sprawcę pojazdu mechanicznego nie w stanie nietrzeźwości, a jedynie w stanie po użyciu alkoholu. Wskazać przy tym należy, że „ dla sprawcy będącego w stanie po użyciu alkoholu granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem wyznacza próg nietrzeźwości, którego przekroczenie ma wyłącznie aspekt ilościowy a przekroczenie progu nietrzeźwości 0,25 mg/l winno więc zawsze skutkować przyjęciem kwalifikacji prawnej z art. 178a § 1 lub 2 k.k.” / por . Pawlonka P. Glosa do wyroku SN z dnia 3 listopada 2010 r., IV KK 165/10/ .W rozpoznawanej sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności podważające wynik zarejestrowanego w piątej próbie przy pierwszym badaniu oraz drugiej próbie przy drugim badaniu pomiaru urządzeniem (...), które posiadało ważny atest. Wobec braku dowodów pozwalających na zakwestionowanie rzetelności i wiarygodności wykonanych pomiarów, jak też sprawności samego urządzenia pomiarowego, nie istnieje powód podważenia uzyskanych wyników, a w konsekwencji tego ewentualne odwołanie się do zasady określonej w art. 5 § 2 k.p.k. Rezultaty pierwszego

udanego pomiaru wykonanego o godz. 18.40 oraz drugiego pomiaru o godz. 18. 57 w powiązaniu z podanym przez samego oskarżonego , faktem spożywania w dniu 21 listopada 2014r. alkoholu w postaci piwa, opinie biegłego sądowego M. B.oraz zeznania świadka K. A.czyni dywagacje w kierunku określenia innej wartości alkoholu w organizmie oskarżonego wyłącznie hipotetycznymi i nie mającymi żadnego odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

W tej sytuacji sąd uznał, że oskarżony D. T. dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 kk . Wymierzając oskarżonemu karę sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się zagrożeniem jakie wyżej wymieniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego, co potraktował jako okoliczność obciążającą. Oskarżony przebył znaczny odcinek drogi / został zatrzymany dopiero w drodze powrotnej do domu / , poruszał się pojazdem w godzinach wieczornych , po jednej z głównych ulic miasta i wioził jako pasażera swoje 4 letnie dziecko dodatkowo przekraczając prędkość o 22 km/h . Przyznanie się oskarżonego na rozprawie głównej do popełnienia zarzucanego mu czynu nie może być przecenione albowiem wobec treści wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie głównej owo przyznanie się nie ma nic wspólnego z krytycznym stosunkiem do czynu a nastawione jest na uzyskanie najkorzystniejszego dla siebie rozstrzygnięcia zaś oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Nadto przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą sąd uznał dotychczasowa karalność oskarżonego .

W ocenie sądu wymierzona oskarżonemu D. T. za zarzucany mu czyn kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonego , rozmiar następstw przestępstwa a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość . Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej , ażeby zarówno sam oskarżony jak i jego najbliższe otoczenie zrozumieli, iż za popełnienie przestępstwa sprawca winien ponieść karę . Jednocześnie sąd uznał , że cele kary zostaną zrealizowane przy zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby i to wystarczy by dopingować oskarżonego do przestrzegania prawa . Na podstawie art. 42 §2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku a więc na minimalny przewidziany przez ustawodawcę okres czasu . Na podstawie art. 63 §2 kk na poczet orzeczonego środka karnego -zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy . Na podstawie art. 49 §2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych , co zaostrza dolegliwość wymierzonej oskarżonemu kary dokładając do niej element quasi- odszkodowawczy w postaci przekazania wskazanej wyżej kwoty na rzecz podmiotu, którego jednym z zadań jest działanie naprawiające materialne skutki czynu określonego w art. 178a§1 kk.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.627 kpk a o opłacie na podstawie art. 637 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.